BOSNA I HERCEGOVINA
15.07.26
US-03 13-1 16 25

**Broj:S1 3 U 050979 25 U**
**Sarajevo, 10.07.2026. godine**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija i to, Maida Bikić kao predsjednik vijeća, Efraim Čosić i Željka Krmek kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Asje Papo kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja, Nexen d.o.o. Banja Luka, ulica Kozarska broj: 61b, kojeg zastupa Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, ulica Karađorđeva broj 10, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2816-8/24 od 05.12.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.07.2026. godine, donio je sljedeću,

**P R E S U D U**

Tužba se odbija.

**O b r a z l o ž e nj e**

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u postupku nabavke Led rasvjete broj: 01-11-2-3631/24-9 od 09.10.2024. godine, ugovornog organa Grad Konjic. Odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka kao i zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 658,12 KM i administrativne takse u iznosu od 50,00 KM.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. Tužitelj navodi, da je pobijano rješenje nezakonito i da je nezakonito odbačena, kao neprihvatljiva, ponuda tužitelja iz razloga, što "navodno" nije dostavio podatke za stavke pod rednim brojem 2 i 3, za led svjetiljku prilog 5 TD. Naime, tužitelj smatra da je dokazao, da se ponuđena led svjetiljka može instalirati vertikalno i horizontalno te se može i montirati na stub i na lire. Dakle, svejedno je gdje se vrši montaža, da li na betonskom ili metalnom stubu kao i da li se vriši na visini od 5 ili 12 metara. Pristup ugovornog organa prilikom ocjene ponude je dakle, bio površan jer se visina na koju se ugrađuje lampa određuje softverskim paketima kao što su Dialux, Relux a sve navedeno je ugovorni organ mogao provjeriti na osnovu dostavljenih uzoraka koje je sam tražio. Tuženi ne odgovara na ovaj žalbeni prigovor tužitelja jer je ugovorni organ naveo, da se iz dostavljenog tehničkog lista ne vide podaci. Međutim, na strani 33 ponude, tužitelj je dostavio tehnički list iz kojeg se vidi da je moguće montirati svjetiljku u visini koja je tražena u TD. Navedeno postupanje tuženog odnosno ignorisanje ovog prigovora je suprotno odredbi člana 3.

ZJN. Osim toga i Sud BiH je zauzeo stav u presudama da je ugovorni organ dužan dokazati u skladu sa članom 102. stav 2. ZJN postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je sproveo postupak. Također, ukoliko je nešto bilo nejasno, ugovorni organ je mogao zahtijevati od tužitelja da pojasni ponudu u skladu sa članom 68. stav 3. ZJN-a. Međutim, tužitelj napominje da u skladu sa članom 151. Zakona o upravnom postupku BiH, ne treba dokazivati činjenice koje su opšte poznate, kao što je u predmetnom slučaju, činjenica da se lampa koja se može monsitrati na 1 metar visine može montirati i na visinu od 6 ili 10 metara. Tuženi se nije bavio pregledom ponude zbog čega je izostalo pravilno utvrđenje u skladu sa članom 4. i 9. ZUP-a Zakona o javnim nabavkama BiH. Nadalje, je tužitelj prigovarao da izabrani ponuđač Kop i Ko d.o.o. Živinice, nije dostavio valjanu potvrdu o izvršenom ugovoru, jer potvrda koja je dostavljena na strani 30 ponude, ne sadrži mjesto izvršenja ugovora koji je obligatoran element svake potvrde o uredno izvršenom ugovoru a tuženi navodi da je potvrdu izdao Grad Orašje, a da je ugovorni organ Općina Orašje, što što nije jasno dokazano. Također, izabrani ponuđač je dostavio izjavu o usklađenosti ali ne i certifikat kojim se dokazuje, da ponuđena svjetiljka ispunjava standard BAS EN 62722-2-1-kopija, a izjavu je izdala institucija koja uopšte nije ovlaštena za te poslove. Tuženi opravdava dostavljenu izjavu i navodi, da je prihvatljiva jer sadrži reference odnosno ispunjava uslove iz standarda BAS. U odnosu na tužiočev prigovor da je izvršio provjeru informacija u vezi sa laboratorijom Precise testing LVD, od strane od koje je dostavljena sporna izjava o sukladnosti, te da je tužitelj dokazao da uopšte nije nadležna za izdavanje certifikata, nego je to TUV Rheinland Japan, čiji logo nije naveden, a tuženi taj prigovor nije niti razmotrio. Ugovorni organ je dostavio dokaz za navedeno ali na tom certifikatu je istekao datum. Tuženi i sam odstupa od svoje dosadašnje prakse, zbog čega tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, osporeno rješenje poništi a predmet vrati na ponovno odlučivanje tuženom te da ga obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.416,25 KM i izvrši povrat naknade žalbenog postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi predlaže da se tužba odbije, kao neosnovana, iz razloga koji su navedeni u pobijanom rješenju.

Zainteresirana lica, uredno obaviještena nisu dostavili izjašnjenja.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude, iz slijedećih razloga.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi, da je ugovorni organ ponudu tužitelja ocijenio neprihvatljivom jer dostavljeni tehnički listovi za ponuđene LED svjetiljke, prema ocjeni ugovornog organa i ovdje tuženog, nisu sadržavali podatak da su svjetiljke pogodne za montažu na stub visine od 6 do 10 metara, što je bilo izričito zahtijevano tenderskom dokumentacijom. Ured je prihvatio stav ugovornog organa, da se navedena tehnička karakteristika morala moći, neposredno utvrditi iz tehničkog lista proizvođača, te da mogućnost montaže na stub prečnika 60 mm, kao ni dostavljeni uzorak svjetiljke ili naknadna pojašnjenja o načinu projektovanja rasvjete, ne predstavljaju dokaz o ispunjenosti predmetnog zahtjeva. Dalje je ocijenjeno, da je neosnovano žalbeno osporavanje prihvatljivosti ponude izabranog ponuditelja „Kop i Ko" d.o.o. Živinice. U odnosu na prigovore, da izabrani ponuđač nije dostavio certifikate izdate od akreditovane laboratorije, Ured je utvrdio da je dostavljeni LVD certifikat, odnosno Declaration/Certificate of Conformity izdat od PTC Precise Testing & Certification Guangdong Co. Ltd., uz odgovarajući prijevod,

prihvatljiv dokaz ispunjenosti zahtjeva tenderske dokumentacije. Pri tome je naveo, da tenderskom dokumentacijom nije bio propisan dokaz o akreditaciji laboratorije, te da je dodatnom provjerom utvrđeno da je navedena laboratorija akreditovana prema standardu ISO/IEC 17025:2017, zbog čega žalbeni navodi u tom dijelu nisu prihvaćeni. Takođe, Ured je odbio prigovore kojima se osporavala dostavljena Izjava o usklađenosti sa standardom BAS EN 62722-2-1, smatrajući da se takva izjava, odnosno potvrda proizvođača ili ovlaštenog tijela o provedenom ispitivanju proizvoda, može smatrati prihvatljivim dokazom usklađenosti sa zahtjevima tenderske dokumentacije. U odnosu na prigovor, da izabrani ponuđač nije dostavio valjanu potvrdu o uredno izvršenom ugovoru, Ured je utvrdio da dostavljena potvrda Grada Orašja sadrži podatke o urednom izvršenju ugovora, te da činjenica što je ugovor zaključen sa Općinom Orašje, a potvrdu izdaje Grad Orašje, nije od uticaja na njenu valjanost, imajući u vidu da je riječ o pravnom slijedniku iste jedinice lokalne samouprave. Slijedom navedenog, tuženi je ocijenio da u provedenom postupku javne nabavke od strane ugovornog organa nisu učinjene povrede Zakona o javnim nabavkama a kako svi nedostatci, na koje ukazuje u žalbi, predstavljaju strogi formalizam, to je tuženi ocijenio da su prigovori neosnovani pa je odluka, kao u dispozitivu, donesena pozivom na odredbu člana 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Prema nalaženju ovog suda, prigovorima iz tužbe, nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenja.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Tenderska dokumentacija koju ugovorni organ sačinjava, mora sadržavati jasne, nedvosmislene, potpune i precizne podatke o budućem ugovoru, kao i sva potrebna pojašnjenja o načinu pripreme ponude. Pri tome je posebno značajno da se poštuju opći principi javnih nabavki u svakom dijelu tenderske dokumentacije (uslovi za kvalifikaciju, tehničke specifikacije, kriteriji za dodjelu ugovora i dr.), kako bi se ponude mogle pripremiti na stvarno konkurentskoj osnovi.

U skladu sa odredbama člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ odbacuje zahtjev za učešće ili ponudu ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjavanja uslova iz člana 45. do 51. ovog zakona. Postupak javne nabavke jeste strogo formalan postupak, ali ponudu, što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen Tenderskom dokumentacijom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije ponuđača.

Naime, na osnovu stanja spisa proizlazi, da je tužena pravilno i potpuno utvrdila činjenično stanje te na isto pravilno primijenila materijalno pravo kada je odbila žalbu tužitelja, kao neosnovanu. Konkretno, u odnosu na prigovor kojim tužitelj osporava ocjenu neprihvatljivosti svoje ponude, sud nalazi da je tužena pravilno zaključila, da iz dostavljenih tehničkih listova proizvođača nije bilo moguće nedvosmisleno utvrditi da ponuđene LED svjetiljke ispunjavaju tehnički zahtjev iz

tenderske dokumentacije koji se odnosi na pogodnost montaže na stub visine od 6 do 10 metara. Osnovano je tužena zauzela stav da se ispunjenost propisanih tehničkih karakteristika mora dokazivati isključivo dokumentacijom zahtijevanom u tenderskoj dokumentaciji, odnosno tehničkim listovima proizvođača iz kojih se navedene karakteristike mogu neposredno i nedvosmisleno utvrditi, dok naknadna pojašnjenja ponuđača, mogućnost montaže na stub prečnika 60 mm, kao ni dostavljeni uzorak proizvoda, ne mogu nadomjestiti nedostatak traženog dokaza, niti predstavljati dokaz o ispunjenosti predmetnog uslova. Dakle, ponuda ponuđača se cijeni u skladu sa uslovima iz tenderskog dokumenta, kojeg su dužni da se pridržavaju ponuđači ali i sam ugovorni organ. U predmetnom slučaju, ugovorni organ je zahtijevao da dostavljene led svjetiljke budu pogodne za montažu na visini od 6 do 10 metara (tačka 27 TD) što ne proizilazi iz dostavljenog pregleda u ponudi tužitelja, na strani 33 te tužitelj nije dokazao da ponuđena svjetiljka ispunjava navedeno.

Neosnovani su i navodi tužbe, kojima se osporava prihvatljivost ponude izabranog ponuđača „Kop i Ko" d.o.o. Živinice. Sud prihvata obrazloženje tužene, da dostavljena potvrda o uredno izvršenom ugovoru predstavlja valjan dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti, budući da iz njenog sadržaja jasno proizlazi da se odnosi na predmetni ugovor, pri čemu činjenica, da potvrda ne sadrži izričito mjesto izvršenja ugovora ne predstavlja nedostatak koji bi mogao uticati na njenu vjerodostojnost niti dovesti do neprihvatljivosti ponude. Pravilno je tužena zaključila, da bi drugačije tumačenje predstavljalo pretjerani formalizam koji nije u skladu sa svrhom dokazivanja tehničke i profesionalne sposobnosti ponuditelja.

Sud također nalazi pravilnim zaključak tužene, da su neosnovani navodi kojima tužitelj osporava dostavljenu Izjavu o usklađenosti sa standardom BAS EN 62722-2-1. Ovo iz razloga, što iz spisa jasno proizlazi, da je izabrani ponuđač dostavio Declaration of Conformity izdatu od laboratorije PTC Precise Testing & Certification Guangdong Co. Ltd., zajedno sa prijevodom, pri čemu je tužena pravilno ocijenila da se radi o prihvatljivom dokazu usklađenosti proizvoda sa traženim standardom. Pri tome je osnovano ukazala da certifikat predstavlja potvrdu izdatu na osnovu provedenog ispitivanja proizvoda, odnosno testnog izvještaja, te da tenderskom dokumentacijom nije bilo zahtijevano dostavljanje samog testnog izvještaja niti je ugovorni organ imao osnov sumnjati u vjerodostojnost dostavljenog certifikata.

Neosnovani su i prigovori kojima tužitelj osporava akreditaciju laboratorije koja je izdala navedene certifikate. Pravilno je tužena utvrdila da tenderskom dokumentacijom nije bio propisan dokaz o akreditaciji laboratorije, a da je tokom žalbenog postupka izvršena dodatna provjera iz koje proizlazi da je predmetna laboratorija akreditovana prema standardu ISO/IEC 17025:2017 za predmetna ispitivanja, zbog čega nije postojao osnov da se dostavljeni certifikati ocijene neprihvatljivim.

Vijeće napominje da su u skladu sa članom 68. stav 4. Zakona o javnim nabavkama BiH, kojim su taksativno propisani razlozi zbog kojih ugovorni organ mora odbaciti ponudu. Iz navedene odredbe proizlazi da se ponuda može odbaciti samo u slučaju kada su ispunjeni zakonom propisani razlozi koji se odnose na neispunjavanje kvalifikacionih uslova, nedostavljanje traženih garancija,

neusklađenost ponude sa tehničkim zahtjevima ili druge bitne nedostatke koji onemogućavaju njenu evaluaciju. Suprotno navodima tužitelja, eventualna odstupanja formalne prirode u pogledu izostanka mjesta izvršenja ugovora kako je to u konkretnom slučaju, ne predstavljaju nedostatke eliminatornog karaktera ukoliko je iz sadržaja ponude nesporno moguće utvrditi da ponuđač ispunjava sve kvalifikacione uslove i da je ponuda evaluabilna. U tom smislu, Sud prihvata zaključak tuženog organa da takva odstupanja predstavljaju isključivo formalne nedostatke koji ne utiču na zakonitost postupka javne nabavke niti na ocjenu ponude.

Slijedom navedenog, Sud nalazi da je pobijano rješenje doneseno na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu odredaba Zakona o javnim nabavkama BiH. Zbog toga nije osnovan prigovor da tuženi nije postupao u skladu sa članom 9. i 4. Zakona o upravnom postupku BiH jer suprotno tome, u konkretnom slučaju, nije izostalo utvrđenje činjenica u skladu sa načelom materijalne istine. Posljedično, konačno rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 53/16)., u vezi sa članom 233. stav 1., odnosno kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako tužbom, nije dovedena u pitanje zakonitost i pravilnost osporenog rješenja, to je zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora odbijen, shodno članu 61. ZUS-a. Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH, ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu presude.

**ZAPISNIČAR**
**Asja Papo**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA**
**S U D I J A**
**Maida Bikić**